

İKEV/POSTASI

HAZİRAN 2018 - SAYI 71 İSTANBUL KARAMANLILAR EĞİTİM, KÜLTÜR VE SOSYAL DAYANIŞMA VAKFININ GAZETESİDİR. İKİ AYDA BİR YAYINLANIR. ÜCRETSİZDİR.
Bakırköy Osmaniye Mah. Fabrikalar Cad. No:44 İstanbul | Tel: (0212) 542 68 33 | Fax: (0212) 542 68 60 | web: <http://www.ikev.org.tr> | e-mail: info@ikev.org.tr

Seçilen İlk Başkan 'RECEP TAYYİP ERDOĞAN'

İKEV POSTASI'NDA BU AY;

Vakıftan Haberler	02
Geleneksel İftar yemeğimiz	03
Öğrenci Mezuniyet Törenimiz	04
Karaman'dan Haberler	12

Dünden Bugüne 'KARAMAN'
Kemal Uysaler - syf 08

Vakıftan Haberler; Bizden size...

Öncelikle tüm yönetim kurulum adına geçmiş Ramazan Bayramı'nızı kutlarım. Ramazan ayı içerisinde vakfımızın bahçesinde vermiş olduğumuz iftar yemeğimize katılan dost ve hemşerilerimize yönetim kurulumuz ve vakfımız adına teşekkür ederiz. Tabii iftar yemeğimize katkı veren Müberra-Mehmet Ayhan'ı ve Bünyamin Şen'i de ayrıca teşekkürlerimle anmak isterim.

İftar yemeğimizi son yıllarda uyguladığımız gibi yine Bozkırlı hemşerimiz Sami Özcan'ın Çağaloğlu'nda bulunan Sefa Restoranından aldık. Yemekleri her zaman olduğu gibi yine çok güzeldi kendisine teşekkür ederiz. Bildiğiniz gibi yemeğimiz açık alandıydı, meteoroloji verilerinin son üç dört günü kapsaması ve yemek gününün çok önceden tespit edilmiş olması nedeniyle biraz ıslandık ama yine de serinlik çok güzeldi. Zira yemekler için satın alma ve hazırlıklar tamamlanmıştı, ertelemek zor bir karardı. Çünkü katılım için 250 kişilik bir kapalı salonumuz yoktu, misafirlerimizi birkaç salona bölmek yemeğin özelliğini kaçıracaktı. Son gün meteoroloji verilerine göre vakfımızın bahçesine açık havaya masa düzenini hazırladık ve misafirlerimiz geldi. Ancak daha sonra Beylikdüzü tarafında sel olduğu haberleri geldi. Ama şanslıydık, bulutlar boşalmadan, yağmura yakalanmadan iftar yemeğimizi yiyebildik. Ezanı ve yemek duamızı Türkiye'de ezan okuma yarışmasında birincilik almış bursiyer öğrencimiz Aydın Musa Güven okudu. Öğrencimiz yemekten sonra ilahilerde devam etti. Güzel bir musiki sunumu oldu. Kendisine teşekkür eder, başarılarının devamını dileriz.

Bu arada başkan yardımcısı Adem Kırmaz ve ailelerimizle birlikte ANKARAMANDER iftar yemeğine katıldık. Orada da çok keyifli bir zaman geçirdik. Birlikte olmaktan çok mutlu olduk. ANKARAMANDER başkanı sevgili Veli Bozkır ve emeği geçen herkese teşekkür ederiz.

Mayıs ayı başında ise burs alan öğrencilerimizin yanı sıra başka Karamanlı öğrencilerimiz ve misafirlerimizle birlikte Çanakkale Şehitliği'ne bir gezi düzenledik. Gezide rehberliğimizi hemşerimiz rahmetli Sadi Göncü ve Altan Göncü ablamızın oğlu NTV'de tarih konusunda programlar yapan, Tarih Toplum Dergisi editörü, "Siperin Ardı Vatan" kitabının yazarı Gürsel Göncü yaptı. Kendisine şükranlarımızı sunuyoruz. Göncü 6 yıl süren çalışması bağlamında bize Çanakkale'yi anlatırken sanki savaş o anda oluyormuşçasına yaşadık. Ayrıca geziye katılamasa da tüm tur organizasyonunu yapan Nuran Uyar'a teşekkür ederiz.

Her yıl olduğu gibi son sınıf öğrencilerimizin mezuniyet toplantısını gerçekleştirdik ve mezun öğrencilerimize üzerine isimleri yazılmış birer saat hediye ettik.

Konuşmacımız ise Koç Holding'ten emekli Çumralı hemşerimiz Nazım Avşar ve iş ortağı Barış Üstün'dü. Güncel bir konuyla, robot teknolojisi ve bunun gelecekteki istihdama etkileri hakkında öğrencilerimizi aydınlattılar.

Bu yıl ayrıca 2-3 öğrencimize World&Travel için destek verdik. Bildiğiniz gibi bu sistemde üniversite öğrencisi ABD gidiyor, iki ay çalışıyor, bir ay geziyor. Şüphesiz bu gezilerin giden öğrencilerimizin bilgisi, görgüsü, yabancı dil ve ufuklarının gelişmesine katkısı olmaktadır. Bu bağlamda burs fonumuza katkı sağlayan Saray Holding Başkanı Sami Özdağ'a ve bizleri destekleyen tüm burs veren İKEV DOSTLARI'na teşekkür ederiz.

Sizlere Yönetim Kurulu olarak mutlu bir haberi tekrar vermekten de ayrıca onur duyuyoruz. Vakfımızın borcu bitmiştir. Son dönemde vakfın eksik olan inşaatı tamamlanmış, hatalı olan proje tadilatı yapılarak iskân alınmış. Tadil edilen proje ile kazanılan iki teras katı inşaatı da yapılarak vakıf binası daha keyifli hale getirilmiştir. Ayrıca geçmiş dönemlerden kalan borçları da kapatılmıştır. Vakfın kiraya verilebilir bütün alanları kiraya verilerek aylık düzenli bir kira geliri oluşmuştur. Biz artık bu geliri tasarruf edeceğiz. Artık vakfımızın en büyük hedefi arsamızı satın almak olacaktır. Tabii ki bu arada öğrenci bursları, sosyal faaliyetler ve yardımlar aksatılmadan ve artarak devam edecektir. Bu faaliyetleri ise vakfın tasarrufuna dokunmadan sizlerin de destekleri ile yapmaya çalışacağız.

Son dönemlerde yönetim; temsil ve ağırlama gideri kullanmadan vakfı yönetmektedir. Bu yönetimde aktif görev alan arkadaşlar için fazlaca bir fedakârlık ve bununla birlikte yönetim için zaman ayırmak gerektirmektedir. Bu koşulları düşündüğümüzde vakıf faaliyetlerinin sürdürülmesi daha da zorlaşmaktadır. Bu nedenledir ki bütün bu konularda sizlerin destekle rini beklemekteyiz.

Bu arada ülkemizde gerçekleşen Başkanlık ve Milletvekili seçimleri sonucunda Başkan seçilen Recep Tayyip Erdoğan ve ilimizden milletvekili seçilen Recep Şeker, Selman Oğuzhan Eser ve İsmail Atakan Ünver'i tebrik ediyor ve ülkemiz için hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyoruz.

Vakfımıza bağış yapanların isimleri aynen asılı oldukları yerlerde korunmaktadır. Bağışçılarımıza minnet ve şükran borcumuz sonuna kadar devam edecektir.

Birlik olalım, beraber olalım, daha güçlü olalım.
Hoşça kalın. İstanbul'dan vakıftan selamlar saygılar.

Vakıf Başkanı
Suat Yıldırım

İftar Yemeğimizden Görüntüler..

Öğrenci Mezuniyet Törenimizden Görüntüler..

DEĞERLİ HEMŞEHIRLİLERİM;

“ Doğduğunuz yer olmasaydı, doğduğunuz yer olmazdı.”

Değerli hemşehrim; uzakta bir köy vardı; o köy benim köyüm diyebildin mi?, dediyen ne mutlu sana!

Özlediğiniz o yer sadece bir toprak parçası ve kerpiç evden ibaret değildir, orası doğduğunuz yerdir, çocukluğunun geçtiği, atalarının mezarının bulunduğu, geride kalan anıların Baban, Annen, geride bıraktığın belki de yavukludur. İçinde insan yaşamayan harabeye dönmüş binalar ve sokağında insan olmayan okulunda öğrencisi olmayan hayallerinin geride kaldığı bir yerdir köyün unutmama.

İçimdeki yıllardır içimde var olan sıkıntı beni çocukluğumun geçtiği o sokaklara çimdiğim derelere, koyun kuzu güttüğüm yaylalara, oraklarla derdiğim ekinlere, sabanla kaldırdığım harman, Üç ardıçtan seyrettiğim, Avdan, purçudan eşek sırtında getirdiğim odunlar. Aynı tencereden bulgur pilavı yerken kaşıkların çıkardığı sesleri, dibekte dövdüğüm cevizli şekerli gocuğumun cebine koyduğum kepeği, guzine sobada yaptığım gümpir kebabı, Kayadibinden başlayıp goyakta sona eren olta atmaları Aklıma düşünce köyüm, her şey daha dün gibi birden canlanıyor.

Köyün ağlıyor arkandan; doğduğunuz yer burası dönüp gelin çocukluk anılarımıza, ne isterseniz vereyim yeter ki dönüp gelin. Köyün hali dört mevsim, hep sonbahar... Ne gelen var ne giden, kuşlar bulutlar bile gelmiyor artık. Kurmuş dal gibiyim ha kırıldım ha kırılacak. Unutmama ki anıların senin varlığın benim varlığımla yaşayacak .Doğduğunuz yerdeki havaya,ağaçlara,toprağa ıssız kalmış sokaklara vefa borcun, can borcun var, bu kul hakkıdır bu hiçbir hakka benzemez sakın unutma!

Değerli hemşehrilerim: köyümüzde 50 yaş altı çok az insanımız kaldı. 15-20 yıl sonra nüfus kalmayacak ve yılda bir defa havasını solu yacak, suyunu içtiğiniz yeriniz de olmayacak. Atalarımızın mezarları bile yok olacak. Bir toplumda herkes Doktor, Mühendis olur ise anahtar tutacak ,hizmet edecek, koyun otlatacak insan kalmaz bu yüzden her bir bireyin yapacağı hizmetler vardır.

Bu nedenle hiçbir şekilde “ben neyim ki? Ne yapabilirim ki? Gibi düşünceleri aklımızdan çıkararak herkesin yapabileceği bir faaliyet olduğunu aklımızdan çıkarmayalım. Köyümüzün sahihsiz kalması hiç kimsenin taşın altına elini koymaması yukarıda da belirttiğim gibi köyümüzün ne cevherler yetiştirdiğini biliyoruz ancak geri dönüş oluyor mu hayır.

Değerli Öğretmenlerim: sizler köydeki öğrencilerimizin eğitimi için ileri seviyelere ulaşmaları için elinizde gelen hiçbir şey yok mu? Sorumluluğunuz yok mu? bir eğitimci olarak insanları bilinçlendirmek için ne yapıyorsunuz? Mutlaka yapmanız gereken bir şey vardır, elinizi taşın altına niye koymuyorsunuz mazeret üretmeden bir düşünün.

İş adamlarımız geçici olarak yaptığımız bağışlar dışında köye yatırım için ne yaptınız? Tanıtım açısından yeteri kadar tanıtım yapılıyor sadece bunları değerlendirerek köyümüze gelir getirici girişimcilere ihtiyaç var elinizde olanak varken niçin bir girişimde bulunmuyorsunuz belki sizler için fazla bir kayıp olmaz ama az da olsa köyde tutunmaya çalışan gençleri orada tutmak için ne gibi bir katkı yapabiliriz diye düşündünüz mü?

Bürokrat ve Özel kuruluşlarda, üniversitelerde başarılar ünvanlara sahiptiniz.elde ediyorsunuz ancak bunları bir nebze de olsa köyünün kalkınması için çalıştığınız kurumların olanaklarından doğup büyüdüğün köyüne katkı oluyor mu:veya bir düşüncen var mı? çalıştığınız kurumların acaba köye yardım edebileceği hiçbir şey yok mu.?

Avrupa görmüş ve kültürü almış hemşehirlerim yılda bir defa gelip suyunu içip havasını solumak acaba köyünüzün özlemini bitiriyor mu?lütfen deneyimlerinizi köyünüze aktarın

Sanal ortamdaki köyüm sevdalıları güzel köyüm,seni çok özledim ve beğen butonuna basmaktansa fikir üretmek yardımcı olursa.

Haksızlıkta yapmayalım köyü için elinden geldiğince hizmet eden maddi ve manevi katkı yapan,ve keşke bize destek veren olsa da daha fazla daha çok hizmet yapsak diyen hemşehirlerimiz var. (herkes biliyor) onlara teşekkür ederim.

Sonuç olarak en kısa zamanda bütün dernekler yönetim kurulunu toplamalı ve köyün geleceği için fikirler üretilmeli daha sonra dernek başkanları bir araya gelerek önerilen fikirleri değerlendirip bir rapor hazırlayarak hemşehirlerimizin desteği için kamuoyuna açıklanmalı gelen olumlu olumsuz önerileri dikkate alarak nihai bir rapor hazırlayarak planlar yapılmalı hangi konuda işlem yapılacaksa o konu ile ilgili köylümüzün desteğini almalıyız. Allaha şükür dünyaya yayılmış köylülerimiz var deneyim ve gözlemlerini aktara bilir v.b gibi.

Sağı Solu ,İleriyi Geriyi ,Aliyi Veliyi,Ayşeyi Fatmayı, şucu,bucu laflarını bırakalım hayatın gerçeklerine dönelim,

Köyün yok olmaması için düşüncen ve hayalin nedir seni endişelendirmiyor mu? o zaman birlik zamanı çok geç olmadan elimizi taşın altına koyalım.

NEVDET ORTAUĞURLU

Sayın Bakanımız İŞİN ÇELEBİ ve Milletvekilimiz AKİF SERİN tarafından yaptırılan çeşme 11 Haziran 2018 tarihli hizmete açılmış olup sayın bakanımız tarafından derbent halkına iftar yemeği verilmiştir.

İZMİR KARAMANLILAR KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Bu yıl Dernek olarak her yıl yapmış olduğumuz Karamanlılar Gecemizi Ege bölgesinde yaşayan Karamanlılar olarak Kuşadası Epesus Princess otelde gerçekleştirdik. İzmir ve Ege Bölgesinde yaklaşık olarak 14 bin civarında Karamanlı yaşamaktadır. Her yıl bu gecelerimizi tekrarlayarak hemşerileri mizle Karaman'la ilgili tartışma açabilmek, hasret gidermek, doğduğumuz topraklara olan özlemlerimizi gidermeye çalışıyoruz. Burada amaç; dayanışmadır. Her alanda her yerde değişik görevler ve işler yapan hemşerilerimiz vardır. Bunların potansiyelini bir arada tutarak hem diğer hemşerilerimize sahip çıkmak adına hem kültürümüzü yaşatmak adına birlikten güç doğar anlayışıyla hareket etmekteyiz. Bu arada bir sivil toplum kuruluşu olarak yaşadığımız şehirlerde şehrin gelişimine, kültürüne katkıda bulunmak amacıyla Karamanlılar olarak hareket etmekteyiz. Bu amaçla birbirimizle diyalogo geliştirmek için 24 saat aynı mekânda bulunacağımız, İzmir'in turizm ili olması da sebebiyle de böyle mekânları tercih ediyoruz.

İzmir, Aydın, Manisa'dan hemşerilerimiz ve yeni katılan hemşerilerimizle tanışma ile başlayan konuşmalarımıza Karaman üzerine neler yapabileceğimiz özellikle Karaman'ın tanıtımı ve Karaman turizmi için neler yapabileceğimiz üzerine devam etti. İzmir'de kurulu olan Karaman Taşkaleliler Derneği'nin başkanı Ali AKGÜL Taşkale'nin tanıtımı üzerine konuştu. Yaşadığımız şehirlere STK olarak nasıl katkılarımız olabilir, şehirlerde gördüklerimizi memleketimiz Karaman'a nasıl aktarabiliriz bunlar üzerine duruldu ve bulunduğumuz şehirlerimizde yönetime ve STK kuruluşu olarak fikir ve eleştiri düzeyinde nasıl katılabiliriz bunlar üzerine durduk. Toplantılarda kaldığımız otelde konaklayarak hemşerilerimizin daha uzun süre bir arada kalmalarını sağladık ve daha tanışık olarak bundan sonra birbirimizle daha sık görüşmeyi karara bağladık. Önümüzdeki günlerde kahvaltı, piknik, batırık günü ve Karaman'ın en iyi tanıtım konusu olan Türk dil bayramı kutlamalarının İzmir'de yapılmasını kararlaştırarak, 13 Mayıs 2018 günü hemşerimiz Ayhan DOĞAN'ın yeri olan ŞAMDAN düğün salonlarında gerçekleştirdik. Sabah kahvaltı programı ile başlayan programımız hemşerimiz Şeref MAYDA'nın Türk dili ve Karamanaoğlu beyliği ile başlayan konuşmaları ve diğer hemşerilerimizin katkıları devam etti. Burada gördüklerimizin ve öğrendiklerimizin her yerde anlatılmasını hemşerilerimize anlatarak çok güzel bir batırık şenliğinden sonra oradan ayrıldık. Tekrarında Görüşmek Üzere

İzmir Karamanlılar Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı
Aziz Bilgin

TÜRK DİL BAYRAMI ETKİNLİĞİMİZDEN GÖRÜNTÜLER..

Vakıf Hesabı

Burs Hesabı

**BAĞIŞLARINIZ İÇİN
HESAP NUMARALARIMIZ:**

Türkiye İş Bankası Yeni Camii Şubesi
TR 22000640000011000 3241838
Vakıflar Bankası İstanbul Şubesi
TR 0015800728 6011005

Türkiye İş Bankası Yeni Camii Şubesi
TR 78000640000011000 3186898
Vakıflar Bankası İstanbul Şubesi
TR 0015800728 6011038

DÜNDEDEN BU GÜNE KARAMAN

Geçmişinden yani dününden kopuk olan toplumların; bu günleri bulanık, yarınları ise karanlık olur. Çünkü toplumlar, ürettikleri maddi ve manevi değerleri (gelenek, görenek, örf ve adetler) ilmek ilmek örecek, varlıklarını sürdürmüşlerdir. Bu anlayış çerçevesinde Karamanımızın dün üretilmiş olan değerlerin yok olduğunu; bu nedenle de dün ile bu günü arasında bir kopukluk olduğunu görmemiz olasıdır.

Karaman denilince akla gelen ilk değerler arasında Karaman Kalesi yer alır. Kale, birkaç on yıldır, öksüz çocuklar gibi yalnızlığın içine gömülmüştür. Çünkü Kale'yi tamamlayan ve bütünüleyen etrafındaki evler yok olmuş durumda. Hisar Mahallesi, tarihten silinmiş, adeta buharlaşmış...

Bin yıldır iç içe oluşan bir tarih bir kültür yok edilmiş...

Karaman'ın çekirdeği yok edilmiş, dokusu bozulmuş. Niçin ve ne uğruna?

Karaman kültürü: surlar içindeki Karaman Kale'si ve kaleyi çevreleyen Hisar Mahallesi, mahallede bulunan evler, evlerin duvarları, avluları, kapıları, sokaklar, caddeler ve merdivenler demektir... Buralarda yaşanılanlar ve yaşatılanlar demektir...

Hangi mantık bunu yaptı?

Kale'nin etrafı açılın diye mi yapıldı, tarih ve kültürü nasıl budarsınız?

Binlerce yıl oluşan tarihi ve kültürü nasıl buharlaştırırınız?

Evler kamulaştırılıp, aslına uygun olarak, günümüz teknolojisiyle onarılıp turizmin hizmetine verilemez miydi? O evler, otantik özellikleri içinde oteller olarak değerlendirilemez miydi?

Evleri çevreleyen duvarlar, dış kapıdan girilince karşınıza çıkan avlu ve avlunun içindeki ekmek ocaklarını, çamaşır taşlarını, üzerlerinde minderler ve dayama yastıkları bulunan sedirleri, geçmişten gelen kültürümüzün birer parçaları olarak gelecek kuşaklara neden aktarmadık? Bu evlerde yaşayan binlerce insanımızın, hatıraları, anıları, hayalleri, dostlukları, acıları, sevinçleri, sevdaları ne oldu?

Ticaretin, sanayinin, borsanın, ulaşımın, turizmin kalbinin attığı bir yer vardı Karaman'da. Bir organize sanayi, bir fuar, bir alış-veriş merkezi işlevinin yürütüldüğü bir yer... Tarım toplumunun bütün özelliklerini bünyesinde taşıyan bir yer, Karaman odun pazarı...

Bir meydan. Meydanın etrafında: demircilerin, nalbantların, saraçların, arabacıların, helvacıların, buğday depolarının, hanların ve köy otobüslerinin çevrelediği bir yer...

Sıcak helvaların, tahin helvalarının, pekmezlerin, ağdaların, zeytinlerin, somun ekmek veya pidelerin çeyrek ya da yarım kesilerek önlerine konan insanların karınlarını doyurdukları helvacı dükkânlarının çevrelediği bir yer...

Getirdikleri malları satmaya çalışan ve işlerinin uzaması nedeniyle geceleme zorunda kalan insanların, alt kısımlarında hayvanlarının, üst kısımlarında da kendilerinin kaldıkları hanların bulunduğu bir yer...

Dükkânlarının önlerinde: deri önlüklü ustaların yapımlarını tamamladıkları arabaların gövde ve tekerlerinin maviye, yeşile ve kırmızıya boyandığı bir yer...

Rengârenk ve dantel dantel boyun ve sırt örtüleri üreten, ürettikleriyle; nalları yenilenen atları bir gelin gibi süsleyen saraçların eserlerinin sergilendiği bir yer...

Kısacası:

Demircilerin ve arabacıların çekiç sesleriyle, nalbantların bir armoni şeklinde nallara ve mihlara vuruşlarıyla, sanki bir İspanyol rakkasesinin topuk sesleri gibi içten, canlı ve masum bir davetin yapıldığı bir yer...

Karaman odun pazarı...

Odun Pazarı'nda, Ramazan ve Kurban Bayramlarında salıncaklar ve dönme dolaplar kurulurdu. Bu salıncaklara ve dönme dolaplara binen allı yeşilli giysileri içindeki çocukların, kulakları çınlatan cıvıltıları ta uzaklardan duyulurdu.

Şimdi soruyorum:

Ne oldu Odun Pazarı?

Kale İlkokulunun arkasındaki mezarlığa...

İstasyon Caddesi'ndeki parke taşlara...

Eski ve yeni sinamaya...

İçerisinde binlerce işçinin üretim yaptıkları Mensucat Fabrikasına...

Fabrikadaki makineler, makinelerin çıkardıkları sesler, işçilerin alın terlerine...

Ve daha nicelerine ne oldu?

Karaman'da binlerce yıl üretilen tarih ve kültür ne oldu?

Karaman, bir araba mezarlığı durumuna getirilmiş, yollar sokaklar arabalarla dolmuş.

Bu kadar karbon gazına Karaman neden boğuluyor?

Karaman, neden hava kirliliği bakımından Avrupa'da ilk on kenti arasında yer alıyor?

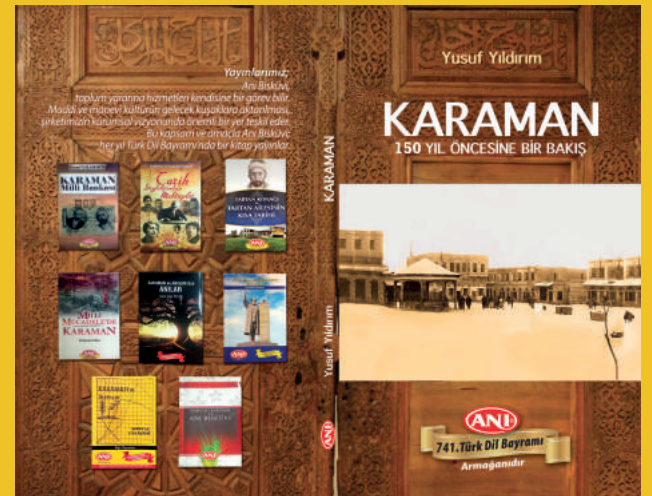
Ve şimdi Karaman neden sahipsiz?

Kemal UYSALER

KARAMAN 150 YIL ÖNCESİNE BİR BAKIŞ

741. DİL BAYRAMI HAZIRLIKLARINA ANI BİSKÜVİ İLK ADIMI ATTI.

Günün anısına her yıl bir kitap yayınlayan Anı Bisküvi bu yıl 9.kitabının baskısını gerçekleştirdi. "KARAMAN 150 YIL ÖNCESİNE BİR BAKIŞ" isimli eser 150 yıl önce Karamanı bütün yönleri ile anlatıyor.1868 yılından itibaren aralıksız 14 yıl yayınlanan Osmanlı salnameleri yani şehirlerin yıllıkları 9000 sayfa taranarak Karamanla ilgili her şey bu kitapta yer aldı. Karamanın o yıllarda okulları, okutulan dersler, ekonomisi yıllık şehir olarak verdiği vergi, Kaymakamların, Belediye Başkanlarının isimleri, dükkan sayıları, tarımı, hanları, hamamları, askeri birlikleri, Ermeni, Rum ahali sayıları yüzlerce bilgi ile okuyucuyu o yıllardaki Karaman'a geziye çıkartıyor. Osmanlı şehir yıllıkları (Salnameler) metinlerini tarayarak 200 sayfalık Karaman kitabını ortaya çıkaran Yunus Emre Divanını da tercüme eden Öğretmen Sayın Yusuf Yıldırım bu değerli kaynak eseri gün yüzüne çıkarmış oldu. Karamanın kültür hayatına katkı sağlayan sözkonusu eser vakfımızca Mayıs ayında düzenlenen bu yılki mezunlar toplantısında gençlere hediye edilmek üzere 100 adet "KARAMAN 150 YIL ÖNCESİNE BİR BAKIŞ" eserin dağıtımı gerçekleştirilmiştir. Kitapların yayınlanmasını koordine eden ve vakfımıza kitapları gönderen Rıfki Boynukalın'a teşekkür ediyoruz. Anı Bisküvi yöneticilerini ve yazarını kutluyoruz.

ARTIK BAŞKA BİR ÜLKEDE YAŞAYAMAM...

Dedim ya “ben artık başka bir ülkede yaşayamam “ Çünkü hiç biri benim ülkem kadar renkli değil. Hani rahmetli Aziz Nesin demiş ya “bir saat sokakta dolaşsam beş hikaye çıkar “ diye, gerçekten de öyle.

- Markete gittim. Şile'nin bir köyü diyelim. Şehir içinde bile değilim. Önümde son model yeni bir BMW, 4 araçlık yeri engelleyecek şekilde park etmiş. Market kapısını daraltmış. Çocuk arabalı biri giremez. Kıza kıza gittim bir yere park ettim, geldim. Tam market çıkışında adam ile karşılaştım. “ beyefendi lütfen şu park ediş şeklinize bakın, dört araçlık yeri, yolu ve market kapısını kapatmışsınız “ dedim. Cevap “daha önce de bir araç böyle duruyordu, ben de onun yerine durdum. Keşke seslenip çağır-saydınız beni “ ... Ben adamın asker arkadaşımı ya içeri girip adamı bulacağım, ve aracını çektireceğim beklentiye bak beklentiye.... Sadece kafamı salladım kızgın kızgın.

- Garajdan çıkıyorum, bagajı açık bıraktığımı fark edip, araçtan iniyorum. Tam o sırada komşu kafama bir tabak dolusu ay çiçek çekirdeği kabuğunu boca ediyor. “ ne yapıyorsunuz ayıp ya “ diye bağıyorum. Cevap “ ayy komşum seni görmedim, kabuk doğal gübre ya dökmekten çekinmedim, doğaya karışır gider “ diyor. Saçlarımı pırasa tarlası sandı galiba. Sadece kafamı salladım kızgın kızgın.

- Her zaman gittiğimiz balıkçı lokantası. İki kişiyiz. Hesap biraz abartılı geliyor. Eşim bakıyor yemediğimiz iki şey ve içmediğimiz rakı yazılmış. Eşim garsonu çağırıp “hesapta yanlışlıklar var, düzeltir misiniz “ diyor. Garson gidiyor, 35 lira indirim yapıp geliyor. Eşim yanlışlığın ”toplama hatası olmadığını, belki masa karışıklığı olduğunu “ söylüyor. Nihayet düzeltme yapılıyor. Lokantasının sahibi aklı sıra espri yapıyor. “ Allah'tan yanlışlık bizim lehimizeydi “ diyor. Ertesi hafta aynı şeyi yaşıyoruz, üstelik önceden uyarmamıza rağmen. İki sene gitmedik tabii ki oraya. Sadece kafamı salladım kızgın kızgın.

- Bir komşum ile Şile'ye doktora gidiyoruz. Komşum kemerini takmamış. Tam kavşağı döndük polis kontrolü. Eyvah falan derken memur bey benim evraklarımı istedi. Birden sevinçle “ aaaaa nihayet bir Garamanlı “ dedi. “ beş yıldır Şile'de görevdeyim. Onlarca kontrol yaptım ilk kez bir hemşe rim ile karşılaştım “ dedi. Sonra komşuma döndü “ teyze sen de mi Garamanlısın “ dedi. Komşum hık mık “değil memur bey oğlum “ dedi. Bizim kemersiz komşu araya kaynadı. Hemşerilik öne çıktı. Sadece kafamı salladım ama gülerek...

- Çevremdekilerle öpüşmek benim için artık biraz korkulu rüya olmaya başladı. Özellikle de gripal enfeksiyonlarının yoğun olduğu dönemlerde. Gerçekten vaz geçilmeli artık öpüşmekten. Ama kimse kimseye bir şey söyleyemiyor. “dikkat gribim” diyorsun. “ olsun canım zaten ben de gribim “ diyor. Belki iyileşmeye yön tutmuşum ama bunun hiç önemi yok. Makyajm bozuluyor, gözlüğüm kirleniyor. Erkekler yine biraz koruyorlar kendi lerini kafa tokuşturarak. Kadınlarda o yok. Hatta bazı yörelerde üç kez öpüşme var. Sadece kafamı sallıyorum, ama gülerek...

- İzmir'de bir kebabçıdayız. Temmuz. Ortalık yanıyor. Canım bir şey yemek istemiyor. Sadece soda istiyorum. Masadakiler yemeklerine başladılar. Garson bir türlü tepemden ayrılmıyor. “ ablam millet buraya Urla'dan, Çeşme'den lahmacun yemeye gelir. Bizim lahmacunumuz çok ünlüdür, bari bir tane lahmacun ye “ diyor. Bir türlü başımdan gitmiyor. Sırf başımdan gitsin diye “ tamam getir bir çıtır lahmacun “ diyorum. Beni iyice bir süzüyor. Sonra “ abla bir tane sana yetmez, ben en iyisi üç tane getire yim “ diyor. Sadece kafamı sallıyorum ama kahkahalarla.

- Bir iş seyahatinden Ankara'dan dönüyorum. Hava biraz kötü. Yanımda bir bey oturuyor, ben koridor o orta. Bana değmemek için olağanüstü bir çaba gösteriyor. Havalanır havalanmaz uyuyor. Kafası benim omuzumda. Çabalar boşuna. Düzeltiyorum, birazdan yine yıkılıyor. Hostese “başka boş yer var mı “ diye soruyorum. “Hem yer yok, hem de türbulansa giriyoruz kalkamazsınız “ cevabını alıyorum. O arada çok kötü sallanmaya ve irtifa kaybedip, tekrar çıkmaya başlıyoruz. Korku filmi gibi. O bana değmemek için çırpanan bey birden çığlık çığlığa dirseklerime yapıyor. Meğer zaten uçak korkusu varmış. Yüksek sesle besmele çekerek koluma yapıştı. Güleyim mi kızayım mı bilemedim. Türbülans bitene dek o birkaç dakika kolum dayanak oldu adamcağıza. Kafamı salladım sadece, güldüm bıyık altı, ama hınzır hınzır.

- İş için Almanya'dayım. 1990'lı yıllar. Yemek konusunda çok huysuzum. Ön yargılıyım. Asla bilmediğim bir yemeği yemek istemiyorum. Deniz ürünleri de yemem, balık hariç. Börtü – böcek, bilinmeyen otları yemem. Bunu bilmesine rağmen tam yabancı düşmanı olan Alman mesai arkadaşım beni Çin Lokantasına götürdü. Hiçbir şey anlamıyorum. Listede hiçbir şey tanıdık değil. Duymuşluğumuz var, ” hadi bari Pekin Ördüğü” olsun dedim. Geldi. Çok iç açıcı değil. İçinde boru gibi tahta parçaları var. Sert. Ne kesilir, ne ısırılır. Deli oluyorum içten içe. “ ehhh be adam sen Türkiye'ye gel, sana en kötü yerde kokoreç yedirmezsem bana da Nuran demesinler “ diyorum. Garsona soruyorum, Almanca anlatamıyor. İngilizcesini söylüyor, bakıyorum sözlükten “ bambu sapı “ . Birden gözümün önünden bahçe masaları, sandalyeleri geçiyor. Öyle ya bizde bambudan mobilya yapılır, yemek değil. Oynayıp duruyorum yemekle. Seçe seçe sanırım birkaç parça ördek eti buldum. Açlıktan sürünmeyecek kadar bir şeyler. Şimdi olsa belki daha farklı Çin lokantalarında da uluslararası yemekler buluruz, ama o zamanlar tam Çing Çun'un mutfağı. Bizdeki Hacer Teyze'nin Mutfağı misali. Yedim yedim ama çık kızdım gerçekten. O arkadaş sırf ırkçılığından yaptı çünkü bunu biliyorum. Sonra ne mi oldu ? Mauritius'lu bir arkadaş çalışırken devamlı durmadan sırtarak “ kakao renkli kız” dediği için işten atıldı. Buna gecikmeyen adalet denebilir aslında. Sadece kafamı sallıyorum ama gülerek ama yaramaz çocuklar gibi.

Eveett ..bugünlük bu kadar. “Sürç-ü lisan ettikçe af ola “ . Gazete çıkacak, yazım bitmeli. Bekletiyorlar.

İKEV POSTASI'nın tüm güzel okurlarına saygı ve sevgiler İstanbul'dan. Her zamanki gibi bitiriyorum.

Yüreğinizden sevgi, çevrenizden sevenleriniz eksilmesin.

Nuran UYAR

TÜRK DİL BAYRAMI VE YUNUS EMRE'Yİ ANMA TÖRENLERİ KİMLİĞİMİZ

Saygıdeğer İKEV POSTASI okurları. Bu sayıda sizlerle, çoğunuzun bildiği gibi 1961 yılında başlattığımız Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma Törenlerinin bugüne kadar kutlanış biçimlerini paylaşmak istiyorum. Aslında bu sayıda Karaman sevdalısı olupta, İz Bırakanlar adı altında düşüncelerimi aktarmayı düşünmüştüm ama Kimliğimiz olan Dil Bayramımız son üç, dört yıldır yasak savarcasına kutlanışı Karamanlıları üzdüğüne tanık olduğum için öne aldım. Başka bir sayıda İz Bırakanlar yazımda sizlerle paylaşmak isterim.

Çok değerli okurlarım. Türk Dil Bayramı Ve Yunus Emre'yi Anma Törenleri Karaman'ın gerçek kimliğidir. Tartışılmaz. Sıradan bir bayram değildir. 1961 yılından önce Karaman'da dini ve milli bayramlardan başka bayram kutlanır mıydı? Tabii ki hayır. Nasıl doğdu isim nasıl oluşturuldu özetleyerek aktarmak istiyorum.

Askerliğimi Yds. olarak yaptım. Terhisim sonucu 1957 yılında Karaman Merkez 19 Mayıs İlkokulu'na atandım. 1948 yılında kurulan Karaman Öğretmenler Derneği Başkanlığına seçilmiştim. Bu arada rahmetli Kaymakam ve Belediye Başkanı Kemal Kaynaş'ın önderliğinde Av.Baha Kayserilioğlu'nun Başkanlığında otuz kişiye yakın kişinin katılımı ile Karaman'ı Kalkındırma ve Turizm Derneği adı altında bir dernek kurmuştuk. Kuruculardan hayatta tek ben kaldım. Karaman sevdalısı dostlarıma Allah'tan rahmet dilemek düşüyor bana.

Derneğin yeri Cumhuriyet Alanında İş Bankası eski binasının olduğu yer Kayserilioğlu binasının zemin katındaki pasajın içinde idi. Hemen hemen iki, üç günde bir toplanır Karaman'ın dışa tanıtımı için neler yapabiliriz arayışı içinde önerileri değerlendiriyorduk. Karaman'ın Koyunu, batırık, arabaşı gibi öneriler hafif gelir bunlarla Karaman tanıtılmaz diye kabul görmedi. Yunus Emre konusu ağırlık kazanıyordu ama Eskişehir'de Yunus Emre'ye sahipleniyordu. Bir karara varamadık. Bu arada 1960 ihtilali oldu.

Dernek çalışmalarımız bir süre aksadı ama uzun sürmedi. Tekrar toplanmaya başladık. Belediye Başkanı ve Kaymakam ihtilal nedeni ile toplantılarımıza katılmıyorlardı. Bir akşam Başkan Baha bey Karamanoğlu Mehmet Bey'in Ünlü Fermanını Arap harfleri yazılı şekli ile bulmuş. Üyelerimizden Emekli Astsubay Bekir Çalışkan çok iyi derecede arap harflerini okur ve yazardı. Bekir Çavuş Belediye Başkanı Ertuğrul Çalışkan'ın dedesi, Fermanı Türkçeleştirerek okudu.

Divanda dergahta, barigahta, mecliste ve meydanda Türkçe'den başka dil kullanılmaya. Olay katılımcıları sevince boğmuştu. Uzun tartışmalardan sonra **TÜRK DİL BAYRAMI VE YUNUS EMRE'Yİ ANMA TÖRENLERİ** adı altında bayramın adı oybirliği ile kabul edilmiş oldu. Ve ilk bayram 1961 yılının Haziran ayının ilk haftasına rastlayan ilk Cumartesi ve Pazar günü yapılması kararlaştırıldı.

Komiteler kuruldu, hazırlıklara başladık. Çok az olanaklarla işe giriştik. Mali olanaklar yok denecek kadar azdı. Davetiye bastırarak bile para yoktu. Neyse ki davetiyeleri bastırma ve postalamayı belediye üslendi. Türk Dili Gazetesi çıkarıp bankalardan reklam almayı planladık, başarılı da olduk. Davetiyeler basıldı.

Cumhurbaşkanı'na, Bakanlara, Milletvekillerine, Çevre İl Valiliklerine, Kaymakamlıklarına, İlim adamlarına, Üniversitelere, Ordu Komutanlığına özetle kimin aklına kim gelirse onlara o kadar çok davetiye göndermişiz ki on, on beş gün sonra katılma yazıları ve telefonları karşısında ne yapacağımızı şaşırдық.

Bu arada kimin yazdığını bilmiyoruz. Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasına da davetiye yazılmış. Bayramdan bir gün önce bir otobüs birde kamyon Cumhuriyet alanına gelmez mi? Gidip sorduk. Birde ne görelim 50 kişi, bir kamyonunda müzik aleti. Bir bey bizi bayrama davet ettiniz geldik. Kalacak yerimiz ile konser salonunu gösterin aletleri yerleştirelim. Ne diyeceğimizi şaşırдық. Karaman'da 50 kişiyi alacak sahne ne gezer? Adam bize bir çıkıştı. Böyle yeriniz yokta bizi niye çağırdınız.

Tartışma sürerken Belediye Elektrik Teknikeri Ahmet Hilmi Emre beyefendi konser açık havada olur mu dedi, oda olur dedi. Ben sahneyi Gazi Okulunun Bahçesine kuracağım siz rahat olun dedi. Konser elemanlarını Tekstil Fabrikası konuk evine yerleştirdik. Ahmet usta belediyede, petrolerde ne kadar boş büyük varil varsa topladı. Gazi İlkokulu bahçesinin kavaklık bölümünün ön kısmına varilleri yan yana dizip üzerlerini kalaslarla tutturup, halı döşeyerek harika bir sahne yaptı. Kablolarla elektrik alıp aydınlattı mikrofonları yerleştirdi. Şef Hikmet Şimşek sahneyi görünce şaşırıldı.

Hepimiz rahatlamış sevinmiştik. Ahmet Hilmi yorulmak bilmeyen çok çalışkan her işini iyi yapan biri idi. Çok yıl oldu Karaman'dan ayrıldı. Hayatta mı bilmiyorum. Dil Bayramı kutlamaları üç aşamada kutlanır. 1-Tören 2-Bilim yönü 3-Eğlenceler.

Çevre il ve ilçelerden akın akın halk, öğrenci toplulukları gelmeye başladı. Çoğu günü birlik gezi planlamışlar. İlk bayram törenimiz Cumhuriyet parkında gerçekleştirildi. Karaman umulmadık bir kalabalığa sahne olmuştu. Otel, lokanta kısıtlı idi lokantalarda yiyecek otellerde kalacak yer kalmamıştı. Helvacılarda bile helva satışları üst düzeyde idi. Topu topu Karaman'da dört fırın vardı. Acil mayasız pide çıkardılar. Ertesi gün Orkestra yerini aldı okul bahçe tıklım tıklım doldu. Çevredeki evlerin damları bile doluydu. İlk bayram eğlencemizi renklendiren Silifke Ekibi gündüz Cumhuriyet Alanında Akşamda Konserden önce gösterilerini sergiledi, büyük alkış aldı. Orkestra bizim anladığımız anlamda müzik seslendirmede ama halk sessizce dinledi ve bitiminde ayakta alkışladı. Şef Hikmet Şimşek konserin bitiminde ben Türkiye'nin çoğu illerinde konser verdim Karaman halkı kadar duyarlı halk görmedim dedi teşekkür etti. Ertesi günü solist dünyaca ünlü Suna Kan'la Askerlik Şubesi'nin küçük salonunda nişan töreni gerçekleştirildi.

İlk bayramı çok kısıtlı olanaklarla kısmen yüz akı ile atlatmış olduk. Bayram yurt içinde ve yurt dışında çok olumlu ses getirdi, tarih ve dil bilimcilerinin Yunus Emre hayranlarının odak noktası oldu. Bir sonraki bayramlara en az üç ay önce hazırlıklara başlar, bir evvelki bayramdan daha değişik kutlanmasına özen gösterirdik.

Bayramımız bilim adamlarının olduğu gibi Türk Dil Kurumu Genel Başkanlığı'nın, Kültür Bakanlığı'nın ilgisini çekmiş, mali katkıda bulunmuşlardı. Vakıflar Genel Müdürlüğü yıkılmak üzere olan tarihi yapıtlarımızın onarılmasını planlamışlar onarımlara başlamışlardı.

Karaman halkı bayramına sahip çıkmış, etkinliklerden geri durmamış katkı sağlamışlardır. Kutlamaya geldiğimiz bayramların eğlence boyutunu her yıl halkın isteği doğrultusunda şekillendirilmiş ünlü ses, saz, gösteri, tiyatro sanatçılarının katılımlarına özen verildi.

Karaman Kalesinin içi amfitiyatro şeklinde düzenledik. Eğlenceler genelde orada yapılırdı. Örneğin Erol Evgin, Ahmet Gazi Ayhan, Ela Altın, Sabite Tur Konserler vermiştir.

Ayrıca İstanbul Konservatuvarı Tiyatro bölümü İstanbul Efendisi oyununu oynadı. Ankara Konservatuvarı Bale bölümü üç kez gösteri sunmuşlardı. Ayrıca yurt genelinde yörelerine göre oyun sergileyen folklor ekipleri değişik yıllarda Karaman'na geldiler.

(Silifke Ekibi, Bozkır Kaşık oyunu ekibi, Ege yöresi efeleri, Bursa Kılıç Kalkan Ekibi, Erzurum Dadaşları) Bilim dalındaki panelleri, konferansları, iyi Türkçe yazan, konuşan, Türk Diline hizmet eden, sanatçı ve devlet büyüklerine verilecek ödüllerin düzenlenmesini.

Ve törenlerin programını nerede verileceğini Türk Dil Kurumu Genel Başkanlığı, Karaman Valiliği, Belediye Başkanlığı işbirliği ile yapılırdı.

Bu törenler önce Ankara'da sonrada üçkez İstanbul Dolmabahçe Sarayı'nda düzenlenmişti. Ev sahipliğini de İKEV üslenmiş katılımcılara ikramı İKEV yapmıştı. Dolmabahçe'deki 2007 yılında yapılan Tören Belediye Başkanı Ali Kantürk zamanında yapılmış 175 Karamanlı Karaman adı verilen THY uçağı ile İstanbul'a götürülmüş ödül töreni kalabalık bir katılımı gerçekleştirilmişti. İKEV'in kiraladığı bir yatla boğaz turu düzenlenmişti. Bayramımızın ünü uluslararası düzeye ulaşmış törenlere Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Ahmet Necdet Sezer son olarak Abdullah Gül Katılmışlardı.

Ayrıca yabancı Devletlerin Konsolosluk temsilcileri, Türkiye Devlet temsilcileri, Bakanlar, Milletvekilleri, bilim adamları katılırlardı. Okulların, sanayicilerin, sivil toplum örgütlerinin tören geçişleri At üzerinde Ünlü fermanı okuyan, Yunus Emre'yi canlandıran ekiplerin gösterileri bayrama ayrı bir renk katardı.

Buraya kadar yazdıklarımda en ufak bir abartı olmadığı gibi tamamı gerçek ve uygulanmıştır. Bir ara Valimiz Hakkı Teke zamanında konuya TBMM Basın bölümü bayramın uygulanmasını üslenmiş bir ay önceden hazırlıklar yapılmış bir kez de TBMM Başkanı katılmıştı. Vali Hakkı Teke hayatta, sorulabilir.

Sayın okurlarım uzun oldu biliyorum özetlemeye çalışsam da yapa madım. Çoğu uygulamaları anlatmadım. Son üç, dört yıldır ünü uluslararası düzeye ulaşan, kimliğimiz olan bayramımızı yasak savar gibi kutlanması tüm Karamanlıları derinden yaralamıştır. Kiminle karşılaşsam Ali bey nerede o eski bayramlar diyenden geçilmiyor. Yaşadığımız şu ortamda istenirse o kadar görkemli bayram kutlanır ki dünya şaşar. Yıldızlı otellerimiz, lokantalarımız, akustik salonlarımız, Üniversitemiz, hepsinden öte ulaşım kolaylığımız var. Görev üsle necek bilim adamlarımız, genç öğretmenlerimiz, gençlerimiz var. Yeter ki planlı örgütlensin. Yapılacak işbölümü ile imece yoluyla sonuca en iyi şekilde varılacağına inanıyorum. Bir işyeri açar gibi caddeye bayrak asmak, aralarını balonla süslemek dil bayramı kutlamak olmasa gerek. Göstermelik bir davetiyede programda konferans yapılacağı yazılmış. Konferansı kaç kişi izledi, konuk olarak hangi devlet büyüğü katıldı bilen yok.

Değerli okurlarım Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi anma törenlerini gerçekleştiren ve isim babası olan topluluktan hayatta tek ben kaldım. Vefat eden bu girişimci insanlara Allah'tan rahmet diliyorum.

Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi anma törenleri bir bakıma Karaman Turizmine açılan bir penceredir. Dilerim sayın yetkililer gelecek bayramımızı Karaman halkı, Sivil toplum örgütleri ve Üniversitemiz işbirliği ile uygulamaya koyar.

ALİ ÜNLÜER
Emekli Öğretmen

Seçilmiş İlk Başkan; RECEP TAYYİP ERDOĞAN

24 Haziran'da Türk Milleti rekor bir katılımı sandığa koştu.

Tarihte ilk kez Başkanlık için oy kullanan Halkımız, Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ı, Türkiye Cumhuriyetinin seçilmiş ilk Başkanı olarak göreve getirdi.

Yine aynı gün kullanılan oylarla, beş yıl süre ile görev yapacak 600 milletvekilimiz de seçilmiş oldu.

Bir önceki parlamentoda görev yapan ve en son Hükümette Kalkınma Bakanlığı görevini başarıyla yürüten Sayın Lütfi ELVAN'a, Karaman Milletvekilllerimiz Sayın Recep ŞEKER ve Sayın Recep KONUK'a Karamanımıza verdiği hizmetler için şükranlarımızı sunar, 24 Haziran Karaman Milletvekili olarak yeniden seçilen Sayın Recep ŞEKER, yeni vekillerimiz Sayın Selman Oğuzhan ESER ve Sayın İsmail Atakan ÜNVER'e görevlerinde başarılar dileriz.

Yeni dönemin başta Karamanımız olmak üzere, tüm ülkemize hayırlı olmasını dileriz.

İKEV YÖNETİM KURULU

KARAMAN'DAN HABERLER...

Karaman'ın Yeni Vekilleri Şeker, Eser ve Ünver Oldu..

Karaman'ı 27. dönemde AK Parti'den Recep Şeker, Selman Oğuzhan Eser, CHP'den ise İsmail Atakan Ünver Mecliste temsil edecek.

Karaman, Cumhurbaşkanlığı'nda Erdoğan'a, Millet Vekilliği'nde ise Başka Partilere Oy Verdi

24 Haziran seçimleri geride kaldı ama seçimin yankıları tüm Türkiye'de hala devam ediyor. Bu seçimde AK Parti tüm ülke genelinde önemli oranda bir oy kaybetse de seçimin kazananı oldu.

Karaman'da ise halk Cumhurbaşkanlığı için tercihini Erdoğan'dan yana kullanırken, milletvekilliği seçiminde diğer partilere oy verdi.

Atatürk'çü Düşünce Derneği Şubesi'nden Dolu Dolu Bir Türk Bayramı Etkinliği

741. Yılında Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma törenleri Atatürkçü Düşünce Derneği Karaman Şubesi ile Beşiktaş Şubesinin ortaklaşa düzenlediği bir dizi etkinlikle 12-13 Mayıs tarihlerinde ilimizde kutlandı.

12 Mayıs Cumartesi günü Atatürkçü Düşünce Derneği'nin genel merkezinin aracı ile ilimiz caddelerinde Karamanoğlu Mehmetbey'in dil fermanı okundu. Yunus Emre'nin soyundan olan Karaman'ın araştırmacı yazarı merhum Talat Duru adına ilimiz için Talat Duru'nun eserlerinin sergilendiği "Karaman ve Yunus Emre Tanıtım" evinin açılışı yapıldı.

Panelden sonra sinema ve tiyatro sanatçıları Ender Yiğit ve Gülsen Tuncer; Yunus Emre'den, Nazım Hikmet'ten ve ünlü şairlerden dil ve sevgi üzerine yazılmış şiirlerden bir demet sunarak izleyicilere unutulmaz duygu dolu dakikalar yaşattılar.

Emeği Geçenler Plaket ile Ödüllendirildi

1961 yılında başlayan ve şimdiye dek sürdürü geldiğimiz Türk Dili Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma Etkinlikleri törenlerinde bir ilk yaşandı. İlimizde faaliyetlerini sürdüren Atatürkçü Düşünce Derneği almış olduğu kararla 12-13 Mayıs tarihlerinde bir dizi etkinlikler düzenledi.

1961 yılından günümüze 57 senedir bu etkinliklerin içerisinde bulunan ve geçtiğimiz yıl yitirdiğimiz Yunus Emre Aşığı yazar ve şair Merhum Talat Duru ve emekli öğretmen Ali Ünlüer'e plaket verildi.

Ahmet Talat Duru Anı Evi-Odası Açıldı

Geçtiğimiz 12 Mayıs 2018 Cumartesi günü Ahmet Talat Duru Anı Evi-Odası açıldı. Merhumu sağlığında, 2016 yılında evlatları Ziya Duru ve Rıza Duru babalarına duydukları sevgi ve saygı nişanesi olarak Talat Duru Armağanı kitabı yayınladılar.

Ziya Duru'nun müze hakkındaki söyledikleri şöyle: "Babam hayatı boyunca Karaman için, Yunus Emre için çalıştı. Hiç kendisini düşünmedi. Sadece kıymet bilinsin istedi. Babamızın örnek hayatının gelecek kuşaklara aktarılmasını kendimize bir görev bildik. Bu proje için hiçbir kurumdan ve kişiden maddi bir destek almadık. Almayız da. Babam da zaten kabul etmezdi. Babam bu projeye sonsuza kadar yaşayacak ki, herkes bilsin, öğrensün ve örnek alsın.

Rıza Duru ise "Burasına, babamın anı evi demek daha doğru olur" diyor. "Avrupa'da özellikle Hollanda'da devlet destekli kişiye özel müzeler çok. Babamızın toplam hayat performansını buraya yansıtmaya çalıştık ki, babamın etrafında oluşan kültürel çalışmaların geleceğe aktarılmasını istedik. Böylece şehir için, Yunus Emre için yaptığı çalışmalar kaybolmadan geleceğe miras kalabilecek." dedi.

İlk Dernek Genel Kurulu (Mehmet Kaşıkçı'nın Arşivinden)

HİDROELEKTRİK SANTRALLERİNE DİKKAT!

Kısa adı HES olan, Hidroelektrik Santrallerinin (HES'lerin) ürettiği elektrik ve ekonomiye yaptığı katkı çok önemli olmakla birlikte, dereler üzerine kurulu santrallerin bulunduğu çevreye katkısı tartışılır hâle gelmiştir. Yıllar önce bu santrallerin Taşeli Yöresi'ndeki çevreye vereceği fayda ve zararları konusunda uyarıcı mahiyette çok yazı yazdım. Halkımızın bu konuda günlük çıkarları doğrultusunda hareket ettiklerini, geleceğe yönelik bir düşünceleri olmadığını anladım. Bir iki örnek vermem gerekirse; Daran, Çukurbağ tarafında yapılan HES'lerin DSİ ölçütlerine göre derelere su bırakmadıklarını, yaban hayatında yaşayan hayvanların bile yaz günlerinde su bulmakta zorlandıkları şikâyetleri kulağımıza kadar gelmişti. Diğer taraftan esas GÖKSU'nun kuzey kolu olan Bozkır, Hadim ve Taşkent tarafından gelen ve Bucakışla'dan geçip Mut Oluğu'nda (Suçatı'nda) güney kolu (Ermenek Çayı) ile birleşen suyun üzerinde kurulan HES'ler köylülere yazları çok sorun yarattığını biliyoruz.

Ermenek'in kuzeyinde bulunan Karaman Merkez'e bağlı Bostanözü (Mevült Akgün'ün köyü), Bayır (İl Genel Meclisi Başkanı Mustafa Bayır'ın köyü) köylerinin yukarıdaki HES'lerin suyun tamamına yakını santrale vermeleri nedeni ile köylüler arazilerini sulamakta zorlanmışlar ve yörenin çocukları olan siyasiler apar topar köylerine giderek köylülerin derdine deva olmaya çalışmışlardır. Uzun vadede başarılı olduklarını ve olacaklarını sanmıyorum. Çünkü suyun başında değiller.

Akarsular üzerine kurulacak olan HES'ler devletin bir kurumu olan DSİ tarafından 49 yıllığına özel şirketlere elektrik üretme amaçlı olarak veriliyor. Yapılma ve ihale aşamasında yerel yöneticilere DSİ tarafından haber verilip bilgilendirildiği gerçeğini görmemizde yarar var. Taşeli Yöresi'ndeki yerel yöneticilerin HES'lerin yapımı sırasında halkı bilinçlendirip yönlendirdiğini, bilgilendirdiğini sanmıyorum. Aynı şeyi Karaman merkez zın dağ köylerinde yapılan HES'ler açısından da söylebiliriz.

Derelerdeki sular eskisi gibi başıboş akıyor, bir şekilde, gölde, gölette ve barajlarda dizginleniyor. Bu yapılırken de doğadaki dengeler bozulabiliyor. İşte bu aşamada yerel yöneticiler, sivil toplum örgütleri devreye girerek doğadaki dengenin bozulmasına yönelik çalışmalara meydan vermemeli.

Öncelikle suyun kullanımı birinci derecede, o yöredeki halkın içme suyu, ikincisi arazinin sulanması, üçüncü sırada gelen ise HES'lerin elektrik üretme işidir. Su içme suyu ve arazi için yeterli gelmiyorsa HES'ler kurulup çalışmaz. Bu hassasiyete dikkat etmek lazım.

HES'leri işleten özel şirketler elbette elektrik üretip satacaktır, sözleşme yapılırken bir bedel ödemiştir ama sözleşme şartlarına ve çevre hassasiyetini dikkate alarak bu işi yapmalıdır.

Zaten Göksu tabanını Ermenek Baraj Gölü kaplamış ve Ermenek merkezde ekili dikili arazi azalmıştır, tüm bunlar biliniyorken, şehir merkezine yakın yerlerdeki su basar kısımların kullanacağı suyu DSİ'nin çevredeki arazileri dikkate almadan elektrik üretme amaçlı birilerine kiralaması doğru bir davranış değildir. O aşamada yere yöneticilerin halkı bilgilendirmemesi de büyük bir ayıptır, gaflettir. Konya DSİ Yöneticileri Ermenek ve Karaman merkez köylerinde yaşayan halkın su gereksinimleri yönünden hassasiyetini görmeli ve halkı mağdur etmemeli görüş ve dileğindediriz.

18.06.2018
Hasan ŞİMŞEK

KARAMAN ESKİDEN BÖYLE DEĞİLDİ (VI)

Günümüzdeki Belediye İş Hanı'nın olduğu yer, Sebze Pazarı ve Kasaphaneydi. Sebze Pazarı'nda yüze yakın Pazar esnafı, Belediye Kantarı ve Kantar Memuru vardı. Kasaphane ile bitişik olduğundan oranın sesleri buraya, buranın sesleri oraya karışırdı. O gün büyük kütük sehpalara üzerinde çift satırla etliemek içi hazırlarken ortalığa yayılan taka-tukalar resitalini bugün olsa da dinlesek. Doğal sesler hayatın içinde, biz sonsuz bir müziğin içindeydik. Kasaphane, farklı mimarisiyle özellik arz eden gösterişli bir yapıydı. İç mekanda sıra sıra kasap dükkanlarının önünde, taş zeminli üçgen alan vardı. Ne Mehmet Baba (Babaoğlu), ne Kasap Tat (İsmail Kolata), ne Sakatat ve Kelleci Deli Ziya, ne barsakçı Ziya amca kaldı. Hepsi bir el sallayıp gittiler.

Sen bütün güzellikleri ve iyi insanları ne de çabuk gönderdin be Karaman.

İsmet Pasa Caddesi üzerindeki Gümüşler Çarşısının bulunduğu yerde, bir aralar briketçi Teğmen (Mustafa Duman) amca ve luna-parkçılar tesviki mesai yapsalar da, semt takımlarının kıran kırana futbol maçı yaptığı boş alandı. Atomspor (1964) Futbol Takımı ağırlıklı o mahalle gençlerinin oluşturduğu ve sahiplendiklerinden olacak, orasının gayri resmi sahibi gibilerdi. 3. Ligde yıllarca yer alan Karamanspor'un seyircisinden fazla seyircisi olurdu. 60'li yılların ortalarındaki amatörün de amatörü efsane takımın kaptanı Ramazan Diler'di. İstanbullu (Mustafa Kutun)'un tekniği harika, İsmail Böcü'nün hızı ve gücü müthişti.

2. İstasyon Caddesi eski Milli Eğitim Müdürlüğü'nün olduğu yer ise aynı isimle başka oyuncuların oluşan yeni Atomspor (1967)'un sahasıydı. Aynı yeni Atomspor, 1. İstasyon Caddesi ile 2. İstasyon Caddesi arasındaki Akdoğan Stadı dediğimiz boş alanda diğer mahalle takımları ile sıkı turnuva maçları yapardı. Özellikle Kırmahallespor'la yaptıkları maçlar kavga sebebiyle hep yarıda kalırdı. Kırmahallespor'a ve gözü kara Kırmahallelilere başta Cengiz Arslan olmak üzere, Çerkez Kerim ve Halis Külahçı yeterdi. Takımımızın sağ açığı Mecit Kaynaş'ın Karaman Belediye Başkanı olan babası Kemal Kaynaş'ın evi, kale arkasında Akdoğan apartmanında idi. Yüksek girişli zemin kat eve balkondan su içmeye girer-çıkardık. Allah bilir, Mecit, annesi Mukaddes hanım teyzeden ne azarlar işitirdi bilmezdik.

1. İstasyon Caddesi Karaman'ın İstiklal Caddesi idi. Kordon boyuydu. Erkekli-kızılı ailecek gruplar trafik olmadığından cadde genişliğinde yayılarak gezintiye çıkardı. Devramber çitlenir, dondurma yalanır, âşıklar göz ucu ile süzülürdü. Arada bir geçen faytona yol verilir, akabinde tekrar cadde genişliğinde Çerkez Mızıkasının Körüğü gibi açılır yayılınırdı. Bu şahane seremoni defalarca tekrarlanır sürer giderdi.

Yıl 1967-1968 Cengiz Arslan'ın motosikleti Mobilliyeti vardı. Cengiz yamadan bir metrekare düzgün zemini olmayan yollarda verdimi gazı uçar giderdi. Zamanında babamın sepetli motosikleti varmış. Bu fotoğrafla sabit. Babam pekâlâ bana da alabilirdi. Ama neden almazdı bilmiyorum.

Sen bu güzellikleri bir Hacı Ağa gibi ne çabuk harcadın be Karaman.

KARAMAN ESKİDEN BÖYLE DEĞİLDİ (VII)

Birtat Lokantası, 60'lı yıllarda İsmet Paşa Caddesi Süleyman Bey Hamamı önündeki üçgen alandıydı. Toz Kaldıran Yücel'i sık sık iştahla pilav üstü bol kavurma yerken görürdüm. Burası Birtat öncesi de ortası süs havuzlu üçgen şeklinde çay bahçesiydi. Birtat Lokantası 1951 yılından beri, bugün Ali Kaymaz sahipliğinde adeta tarih yazıyor. Hayırsever ve cömert baba ile amcaları bu işi aşk ile yaptılar. Bu şöhrete ve mertebeye hak ederek geldiler. Karaman'da lezzetin, bereketin ve istikrarın adı Birtat Lokantası'dır. Mehmet Kıyak arkadaş bir zamanlar "ekmekle, unla, hamurla, nimetle uğraşanlar hiç zarar etmezler" demişti. Haksız da değildi.

Şehrin yerinde duramayan en girişimci en cevval büfecisi Süreyya Kayalık, 1963 yılında daha henüz 10 yaşında Halit Tartan'ın Tartan Kitapevi ve gazete bayisinde yine Rüştü Tartan'ın Kumpanya Bakkaliyesinde tezgâhtardı. Son derece zeki, çevik ve çalışkandı. 1973 yılında İsmet Paşa Caddesinde o zaman arsa konumundaki Türk Hava Kurumu'na ait yerde açık hava çay bahçesi işletti.

Televizyon hayatımıza henüz girmemişti. Televizyonu Karaman'ın ilk olarak getirmiş ve 1974 Kıbrıs Barış Harekâtını şehir halkına izlettirmiştir. Daha sonra, Adliye önünde 30 yıldan fazla hepimizin bildiği yok yok'un olmadığı Süreyya Büfesinde gece yarılarna kadar mesai yaptı. Günümüzde yine aynı bölgede Şekerbank arkasında yeniden ve yoktan, ağabeyi emekli öğretmen Tefvik Kayalık ile yarattıkları renkli dünyada, sanki işe yeni başlamış gibi yine cevval, yine yerinde duramıyor. Sanki 60 yaşını geride bırakan o değil. Süreyya sadece bir esnaf değil, hem sınıkçı (kırıkçı, çikıkçı) hem aktar, hem alternatif tıp gönüllüsü. O bir fenomen.

Memlekette asfalt yoktu. Birkaç anayolda asfalta bulaştırılmış çakıllı yollar vardı. Sokaklar Arnavut taşı, kısmen yeni yollar kumlu, merkezden uzak yollar ise ham topraktı. Bu yazın toz, kışın çamur demektir. Anayollarda nadiren triportör olmak üzere üç tekerlekli, fayton ve at arabaları vardı. Doğaldır ki atların çıkardığı dışkı ve sidikten şehir, İstanbul Büyükkada gibi türül türül (!) kokardı. Koktuğunu bilmezdik.

1980'lere gelinceye kadar semt kasabı, semt manavı yoktu. Değişim ve gelişimin başladığı yıllardı. 1984 yılında günümüzde Birtat Lokantasının olduğu yerde sahipliğini Mehmet Ali Coşar'ın yaptığı o günkü adıyla Coşar Manav, günümüzdeki adıyla Coşaroğulları Manav açıldı. Ankara ve İstanbul'daki gibi bizimde semt manavımız oldu diye ser ser sevinmiştik.

Market, AVM zaten yoktu. Ama varsın olmasın, hiç önemli değil. Bizim "Vır Omar'a Yaz Duvara"yı siar edinmiş, veresiye yazan aslanlar gibi bakkallarımız vardı. Bugün anlı şanlı AVM'lerin birine gitsek açıklıktan ölüyorum desek, yarım ekmek vermezler. Artık her şey sistemli, planlı, programlı ve modern. Para bir tarafa, ekmek bir tarafa...!

Sen bozulmaya ne kadar meraklı imişsin be Karaman.

KARAMAN ESKİDEN BÖYLE DEĞİLDİ (VIII)

Gün oldu devran döndü. Radyo televizyon çoğaldı. Enflasyon, devalüasyon, faiz, döviz, bilir-bilmez siyaset konuşur olduk. Her şeyi parayla ölçer oldu insanlar. Parayla yatar, parayla kalkar hale geldi. Zaten, ne olduysa ondan sonra oldu. Evet, bugün yollarımız kaymak gibi sıcak asfalt. Kaldırımlarımız, yüzyılın en büyük icadı (!) kilitli taşlarla atlet-külot değiştirir gibi sık sık yenileniyor. Artık tahta çöp arabalarını atlar, katırlar çekmiyor. Sokaklarımız, gelin arabası gibi güzel, motorize araçlar sayesinde bal dök yala misali pirüpak. Virane, ören görüntüsünde yapılar devri geçti. Evlerimiz rahat, sıcak ve konforlu. Kimi dubleks, kimi tripleks, kimi beş katlı, kimi on katlı. Ceplerimiz paradan şişmiş, kimimiz restoranta yiyor, kimimiz atlayıp demirden atlara (otomobil) Narlıkuyu'ya balık yemeye gidiyor. Manav evimizin altında, kasap karşımızda, market sokağımızda, AVM mahallemizde. Daha düne kadar mecbur kalmadan şehrimizden çıkmazken, bugün gezmeye alışverişe Konya'ya, Ankara'ya sabah gidip akşam dönüyoruz. Çok değil kırk yıl önce birkaç zengin evinde bulunan lambalı (sesi açıldıktan neden sonra gelen) radyoyla, makaralı teyp ile idare ederken, bugün her yıl bir bilgisayar, televizyon, cep telefonu almazsak işimiz rast gitmiyor.

Evet, bugün her şeyimiz var. Var ama bu defada kafalarımız dolu, keyfimiz yok, rahatımız kaçık. Bir şeyler eksik, o bir şeylerin hem tadı yok, hem tadı bozuk. Daha düne kadar zengin, fakir aynı mahallede, aynı sokakta yaşayıp giderken, bugün bir yerlere sığamaz olduk. Şimdi ayrı mahallelerde, ayrı şehirlerde, ayrı dün yalarda oturuyoruz. Kimimiz hastalık sahibi olmuş, dost-akraba konuşmaz, düğünde dernekte bir araya gelemez olmuşuz. Kimimiz işinden şikâyetçi, kimimiz eşinden, kimimiz ise gurbete çıktığına bin pişman.

Evet, bugün her şeyimiz var. Var ama yetinme, şükretme yok. Küçüğümüzde büyüğümüzde doyumsuz, tatminsiz ve mutsuz.

Artık bir Tel Dolabına sevinen, alanın evine “Hayırlı Olsun” a giden insanlar yok. Artık büyüklerine saygılı küçükler yok. Öğretmenine saygılı öğrenci yok. Yaşlılara hizmet-hürmet eden merhametli vicdanlı gençler, hatta yetişkinler yok. Artık çata çat pata pat laf yetiştiren tembel ve üretmeden tüketen, gök iken yiyen üflesen yıkılacak bir nesil var. Artık kibirden yanına yaklaşılamayan şişkin egolu kof insanlar var. Bugün, kuracak hayali çok, çalışmaya mecali yok insanların asrındayız. Dahası devir, birbirinin gözünü oymaya kafasını koparmaya meyilli insanların devri. Bugün geldiğimiz muasir medeniyet (!) seviyesi işte budur.

Yaradan, insanımızın yüzüne baksın, iki elimizden birden tutsun. Bizi bize bırakmasın. Şehrimize ve ülkemize yardım etsin.

Çok söyleme Ahmet, geçimsiz derler. Çok anlatma Ahmet yalan derler.

Tarihinde devlet kuran, hüküm sürdüğü beylik coğrafyasına, mimarisinin mührünü vuran, sayısız ilim irfan yuvası medreseler kuran sen değil misin? Bağrında yüzlerce Evliya Eren yatıran sen değil misin? Bağrından Karamanoğlu Mehmet Beyler, Yunus Emre'ler, Mustafa Kemal'ler çıkaran sen değil misin?

Sen eskiden böyle değildin be Karaman. Karaman eskiden böyle değildi. Ah be Karaman...!

Ahmet Mısırlıoğlu

“Kampanya ve P.O.P. Lojistiği & Yönetimi”

OMEX
“Kampanya ve P.O.P. Lojistiği & Yönetimi”®

KAYBETTİĞİMİZ HEMŞERİLERİMİZ

Hemşerimiz Dr. Mevlüt Kalçık'ın Kayınpederi,
Deniz Kalçık'ın Babası
Nusrettin Canaygen
10.05.2018 tarihinde İstanbul'da

Hemşerimiz, İş Bankasından emekli
Tayyar Yıldız
Karaman'da

Hemşerimiz Emekli Tümgeneral Rıza Küçükkoğlu'nun Abisi,
Mustafa Küçükkoğlu
İstanbul'da

Hemşerimiz, Sümerbank Tekstil'den emekli
Mehmet Şamil Büyüktalaş
12.06. 2018 tarihinde İstanbul'da

Özgür, Ali, Kenan Ciritbey'in Annesi,
Serbest Muhasebeci Mustafa Görünü, Abidin Görünü'nün Ablaları
Emekli Öğretmen Şerife Görünü
Karaman'da

Hemşerimiz Kazım Karabekir Paşa'nın kızı
Timsal Karabekir'in Ablası
Hayat Karabekir Feyzioğlu
18.06.2018 tarihinde İstanbul'da

Vefat Etmişlerdir.

Değerli Hemşerilerimiz, Merhum ve Merhumelere Allah'tan Rahmet, Kederli Ailelerine Başsağlığı ve Sabır Dileriz.

Bisküvi

İKEV/POSTASI

Haberleşme Adresi

Osmaniye Mah. Fabrikalar Cad. No: 44 BAKIRKÖY / İSTANBUL
Tel: (0212) 542 68 33 - 542 68 34 • Faks: (0212) 542 68 60
web adresi: <http://www.ikev.org.tr>
e-mail: info@ikev.org.tr

Sahibi

İSTANBUL KARAMANLILAR EĞİTİM KÜLTÜR ve
SOSYAL DAYANIŞMA VAKFI ADINA

Suat YILDIRIM

Genel Yayın Sorumlusu

Mehmet BAŞAR

Yayın Kurulu

Suat YILDIRIM - Adem KIRNAZ
Mehmet BAŞAR - Faruk ALKAN
Hayati TENKECİER - İlker BACAK
Salih GÜRSOY - Sali YEŞİLDAS
Aliye ASAN

Tasarım

İKEV Grafik

Hatice Nur YELGEÇ

Baskı

IRMAK ETİKET MATBAA

Savaş DÜZGÖREN
Gümüşsuyu Cad. Topkapı Odin İş Merkezi
No: 28/393 Zeytinburnu - Topkapı / İSTANBUL